

Daf Hayomai Michnayot

Dans un An, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

כ"ו סיון

משניות מבוארות

פרק ב א הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש מאות אמה, ומקף חומה מסביב, רבו רב המקום שהיה פניו הוא מן הדרום לענדה. שפי ש לו המרחק מן המזרח. שלישו לו מן הצפון. מעוטו מן המערב. מקום שהיה רב מזונו שם היה רב תשמישו. ולעדת השלטי גבורים, הרוח שבצד דרום

קרי הולך במחילה שנתח ביה המקדש לבית הטבילה, ושם מדרוה שמתחמם בה הכהן לאחר ששבל, ולשבת ביה המוקד נקראת, והיא פתחה לבית המוקד הגדול.

ז שנים שערים היו לבית המוקד, אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לענדה. אחד פתוח לחיל, ואחד פתוח לענדה. שצפון פתוח לחיל, ושדרומו פתוח לענדה. אמר רבי יהודה זה שהיה פתוח לענדה, שפשוש קנה לו שער קטן בתוך השער הגדול שבו נכנסין בכל בקר לבלש את הענדה. החיפש על כל מלי שרת שבגנדה שיהיה פלו במקומו, והכי חנו במסכת המיד פרק א משנה ג (ח) ביה תמידי היה בני קמין פפה שלא היה עליה עליה אלא פפה עשויה בארץ הגו גג עגול. ובית גדול היה. שהוא מוקף ורבוני של און. אצטקאות של אבני גזית מסביב היה משקועת פכתיל ויוצאות מן הפתל לתוך בית המוקד, ועל גביהן אבנים אחרות קצרות מהן קעין מוקד. וחקני בית אב ושנים שם. דהפקנים וחקלים לכ"ד משורות פמבאר תבתיני (ס"ב משנה א) ואתו בית אב חקלן ל'. וחקני בית אב של אותו יום ושנים שם בחצייה שבתל, והפתחות הענדה בדם פרוש ברושומה, שהי מקנים עליהם (היר"א), ופרחי כהנה צעירים ששער זקנם התחיל לפרח הם היו השומרים, ושוכבים איש כסותו בארץ, ודחיה פרים יקסותו, ושוכבים עליו ולא היו בארץ לשבכ על גבי מות אלא פקדן שומרי המלקים. (ט) ומקום היה שם אמה על אמה וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה בה בטבלא כדי לטלטל בה הטבלא, ושולשלת שמתפתחות היה תלויות בה בטבלא בעבר הפנימי שלה. הגיע זמן ומעילה לנעול דלתות הענדה, הנהיב את הטבלא טבעת הקבועה בה ונטל את המפתחות מן השולשלת, ונזעל הכהן ממכנים בו לוי ישן לו מנזול, שהלוי סתלים לכנהים, דכתיב (מכדרי י"ב ב) 'ויזלו עלץ השריטת', והנה בית אבניים וקבית הציצו הכהנים למעלה הלוים למשה, כיון שהיתה להם עליה, ובית המוקד שלא היתה אלא פפה על הארץ, הכהנים מפנים בן ולי מבחור, ומר הכהן לנעול, והחיר את המפתחות לשולשלת, ואת הטבלא למקומה. נתן כסותו עליה, וכן ארע קרי באחד מהם. ויצא והולך לו במסכה מחילה ההולכת תחת הבירה, וכל המקדש קרוי בירה, כדכתיב (דברי הימים א ט"ו ט) 'ובבירה אשר היתרתי'. מפני שהוא בעל קרי לא הלך דרך הענדה אלא דרך המחילות, ויצא והולך לו בסדי, ואינו חוזר לבית המוקד, לפי שהוא טבל יום. ובמסכת תמיד (ס"א משנה א) רבן גא וישב לו אצל אחי הכהנים עד שהשערים נפתחים שאף על פי שאסור לנכנס לענדה כאן הקילו כיון שנטמא כהנים.

פרק ב א הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש מאות אמה, ורבו מן הדרום, שני לו מן המזרח, שלישו לו מן הצפון, מעוטו מן המערב. מקום שהיה רב מזונו, שם היה רב תשמישו: **ב** כל הנכנסין לזה הבית רב נכנסין דרך ימין ומקיפין ויוצאין דרך שמאל, חוץ ממני שארעו דבר, שהוא מקיף לשמאל. (מה לה מקיף לשמאל) שאני אבל השוכן בבית הזה ינחמו. שאני מגדה, השוכן בבית הזה יתן בלבם ויקרבו, דברי רבי מאיר. אמר לו רבי יוסי, עשיתו כאלו עברו עליו את הדיון. אלא השוכן בבית הזה יתן בלבם וישמעו לדברי יקרבו: **ג** לפנים מגדה, אלא כל הרוח ששער שלא עשה קבלה, אלא כל האומרים לו: השוכן בבית הזה יתן בלבם וישמעו לדברי חבירו ויקרבו. (א) לפנים מגדה היו לפנים מחומת המוקד סוג מחיצה קבועה נקבים ונקבים, גבוה עשרה טפחים, וכתב חוקפות יום טוב: ונראה שהסוג מקיף לכל הצדדיו, ושולש עשרה קצוות היו שם שפרצום מלי יו, וכבגורו על התינים כימי שמואני, חזו ונדרום ונדרום אמה ושלש עשרה השתחויות, קשמעיה אדם לכל פרצה, היה משתחויה ומודה על באדן מליכת מן: לפנים ממנו מחסורו החיל. אמר רבי יוסי, עשר אמות, עד חומת המוקד, ושמים עשרה אמות, שהם בחיל (כ"ד) שולש עשרה אמות, ועשר אמות, עד חומת המוקד, והמקלה הראשונה היתה גבוהה מהקרקע חצי אמה, ושלה, משך רחב המעלה חצי אמה. חצי אמה, כל המעלות שהיו שם, רום המעלות אמה ושלה חצי אמה. חוץ מן המעלות משל אולם, שלא היו רחבים קר, בדמפרש פקרק ג משנה: לו כל הפתחים והשערים שהיו שם, נבנה עשירים אמה ורובן עשר אמות, חוץ משל אולם, שהיה גבוה ארבעים אמה ורובן עשרה פקרק ג משנה: לו כל הפתחים שהיו שם היו לתן דלתות, חוץ משל אולם, כל השערים שהיו שם היו לתן שקופות, משקוף למעלה והדלת שוקף עליו, חוץ משער טדי, שהיו שם שתי אבנים מוטות זו על גב זו, כל השערים שהיו שם, נשתנו להיות של זהב, דהניו כל מעלה היתה גבוהה מהקרקע חצי אמה, ושלה, משך רחב המעלה חצי אמה. חצי אמה, כל המעלות שהיו שם, רום המעלות אמה ושלה חצי אמה. חוץ מן המעלות משל אולם, שלא היו רחבים קר, בדמפרש פקרק ג משנה: לו כל הפתחים והשערים שהיו שם, נבנה עשירים אמה ורובן עשר אמות, חוץ משל אולם, שהיה גבוה ארבעים אמה ורובן עשרה פקרק ג משנה: לו כל הפתחים שהיו שם היו לתן דלתות, חוץ משל אולם, כל השערים שהיו שם היו לתן שקופות, משקוף למעלה והדלת שוקף עליו, חוץ משער טדי, שהיו שם שתי אבנים מוטות זו על גב זו, כל השערים שהיו שם, נשתנו להיות של זהב, דכשעלו מן הגולה היו עניים ואחר קר

ז שנים שערים היו לבית המוקד, אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לענדה. אחד פתוח לחיל, ואחד פתוח לענדה. שצפון פתוח לחיל, ושדרומו פתוח לענדה. אמר רבי יהודה זה שהיה פתוח לענדה, שפשוש קנה לו שער קטן בתוך השער הגדול שבו נכנסין בכל בקר לבלש את הענדה. החיפש על כל מלי שרת שבגנדה שיהיה פלו במקומו, והכי חנו במסכת המיד פרק א משנה ג (ח) ביה תמידי היה בני קמין פפה שלא היה עליה עליה אלא פפה עשויה בארץ הגו גג עגול. ובית גדול היה. שהוא מוקף ורבוני של און. אצטקאות של אבני גזית מסביב היה משקועת פכתיל ויוצאות מן הפתל לתוך בית המוקד, ועל גביהן אבנים אחרות קצרות מהן קעין מוקד. וחקני בית אב ושנים שם. דהפקנים וחקלים לכ"ד משורות פמבאר תבתיני (ס"ב משנה א) ואתו בית אב חקלן ל'. וחקני בית אב של אותו יום ושנים שם בחצייה שבתל, והפתחות הענדה בדם פרוש ברושומה, שהי מקנים עליהם (היר"א), ופרחי כהנה צעירים ששער זקנם התחיל לפרח הם היו השומרים, ושוכבים איש כסותו בארץ, ודחיה פרים יקסותו, ושוכבים עליו ולא היו בארץ לשבכ על גבי מות אלא פקדן שומרי המלקים. (ט) ומקום היה שם אמה על אמה וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה בה בטבלא כדי לטלטל בה הטבלא, ושולשלת שמתפתחות היה תלויות בה בטבלא בעבר הפנימי שלה. הגיע זמן ומעילה לנעול דלתות הענדה, הנהיב את הטבלא טבעת הקבועה בה ונטל את המפתחות מן השולשלת, ונזעל הכהן ממכנים בו לוי ישן לו מנזול, שהלוי סתלים לכנהים, דכתיב (מכדרי י"ב ב) 'ויזלו עלץ השריטת', והנה בית אבניים וקבית הציצו הכהנים למעלה הלוים למשה, כיון שהיתה להם עליה, ובית המוקד שלא היתה אלא פפה על הארץ, הכהנים מפנים בן ולי מבחור, ומר הכהן לנעול, והחיר את המפתחות לשולשלת, ואת הטבלא למקומה. נתן כסותו עליה, וכן ארע קרי באחד מהם. ויצא והולך לו במסכה מחילה ההולכת תחת הבירה, וכל המקדש קרוי בירה, כדכתיב (דברי הימים א ט"ו ט) 'ובבירה אשר היתרתי'. מפני שהוא בעל קרי לא הלך דרך הענדה אלא דרך המחילות, ויצא והולך לו בסדי, ואינו חוזר לבית המוקד, לפי שהוא טבל יום. ובמסכת תמיד (ס"א משנה א) רבן גא וישב לו אצל אחי הכהנים עד שהשערים נפתחים שאף על פי שאסור לנכנס לענדה כאן הקילו כיון שנטמא כהנים.

משניות מבוארות

היתה משמשת. אבא שאול אומר, שם היו נותנים יין ושמן לנסכים, היא היתה נקראת לשבת בית שמיים. וחלקה היתה בראשונה, עזרת נשים היתה חלקה מתחלה שלא היתה משפת מחיצה, והשקופה כצורה, קעין וזוטר,א. שהנשים רואות מלמעלה, בשמחת בית השואבה, והם אומרים, מפני שלא היו מערבין, ולא יבואו לדלות ראש. וחמש עשרה מעלות עולות מתוכה מעזרת נשים לעזרת ישראל, למעשרבטל שער העליון, וקרבן שאלה גבוהה מעזרת נשים. נכנז חמש עשרה מעלות שיר המעלות שבתהלים, שעליתן על המדרגות הליום עולמים בשמחת בית השואבה, והם אומרים בשרי המעלות. לא היו טרסות, בשרי שלא היו ארבות, ולא היו לתן זווית, אלא מקפות בעגול חצוי גרן עגלה. (ו) ולשכות היו תחת עזרת ישראל, ופתחות לעזרת הנשים, ששם הליום היו נותנים מנורות ונקלים ומצלמים, מין קלי שיר, וכל קלי שיר. עזרת ישראל היתה ארך מאה אמה ושלושים וחמש אמה, על רחב אחת עשרה אמה. על עזרת נשים היתה ארך מאה ושלושים וחמש על רחב אחת עשרה אמה. וראשי פספסין קורות בולטיין מבדילין בין עזרת ישראל לעזרת הנשים. שיש אלא שיש העליון, שהיה מעלה היתה שם מבדלת גבוהה שעליה היונין של לים נתון עליה, שהיה הבחינים עומדים לקרן העם (מסכת שרא"א). ובה שלש מעלות של חצי חצי אמה, שבע עליון לזיון, שהיוקו גבוהה ומחצי. ונמצאת עזרת הכהנים שיש עליהן עזרת ישראל עד י"א אמה שאחורי בית הכפורת, היתה ארך מאה ושמונים ושבע על רחב מאה ושלושים וחמש. ושלוש עשרה השתחויות היו שם. והיון היו משתחוים, אבא יוסי בן חנן אומר, נכנז שלשה עשר עשרים. (עשרים דרומיים היו סמוכים למערב) של ששה העליון, שהיה הנה הדלת, על לשכת היציא, ששמו נכניסים למערכת שידליקום על המזבח. (ג) שער הכבורות, שפקניס היו הכבורות, שהיו נושטים אף בדרום. לכבורות מתקה לכהן, ולא קדושים להם שלש אמה, ולכן נקרא שמו של המים, שבו נכנסין צלוחות של מים של נסוך בתה. רבי אליעזר בן

שהתעשרה חפף אותן בנהב, חוץ משער נקטו, מפני שנעשה בהן נס. כמו שפירש במסכת יומא, שהביאם צדיק הנקרא נקטו וסער עליהם הים והטילו דלת אחת להם, ורצו לטטיל השניה, וקרע עצמו על הדלת ואמר הטיטיו עמה, נגמד הים מופעו, וכשעלה ליבשה ראו הדלת שהטיטלו לים מליו תחת הפסיפה. ויש אומרים שלקח השאיו אותן מנחשת מפני שנחשת מזהיב וממריק כמו של זהב. כל המעלות שהיו שם, בכל בניני הר הבית, היו גבוהים הרבה, עד שהיה כל הפתחים בכהן כ אמה, לכו ממנה שעל הפתחים, חוץ מכתל המזרחי, שהנהן השורף את הפרה עומד בראש הר המשחה, הר התינים שהוא גבוה מכתל בית המקדש, ומתפוח ורואה פתחו של היכל בשעת חית הנס, כדכתיב (מכדרי י"ט ז) 'והיה אלא כפי פיה אהל מועד', ואם היה התכל גבוה, אף על פי שהיה מעלה התכל מכוני כלם אחד נגד השני, שער הר הבית נגד שער עזרת נשים, ושל עזרת נשים נגד שער הענדה הגדולה, ושער הענדה הגדולה נגד פתח הטבלא, אל היה יכול לראות פתח הטבלא מועד, לפי שהיה הולך ומגיבה עד שיקרע פתח ההיכל גבוה כבי"ב אמה ממקדש רגלי הר הבית, ונמצא קרעו ההיכל גבוה ממקדש שער הר הבית ב אמות, ונמצא שלא היה הכהן יכול לראות חללו של פתח ההיכל, ולכן היה נמוך כדי שיקרא ההיכל ממעל לו. (ה) עזרת הנשים היתה ארך מן המזרח למערב מאה ושלושים וחמש אמות על רחב מאה ושלושים וחמש מן הצפון לדרום. וארבע לשכות היו שם בארבע מקצועותיה, פנותיה, וכל לשכת היתה ש ארבעים ארבעים אמה. לא היו מקרות, שלא היה להם גג, וקר הם עתידים להיות, שנאמר (יחזקאל כ"א כב) 'ויוציאני אל החצר החיצונה, ונביצתי ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצוע החצר חצר במקצוע החצר בארבעת מקצועי החצר חצרות קטנות', ואין טרסות אלא שאין מקרות, דכיון שאין להם תקרה מעלות ששן, משליו 'והנה עלה קטר הארץ' (בראשית י"ט כח), ומה היו לשכות משמשת, א דרומית מזרחית, היא היתה לשכת הנזירים, ששם הנזירין מבשלין את שלמיהן, ומגלחין את שערן, ושולשום תחת הדוד לשרוף. שר שמכשלים שם השלמים, דכתיב (מכדרי י"ח יח) 'ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים'. (ב) מזרחית צפונית, היא היתה לשכת המלעין העצים, ששם הכהנים בעלי מומין מולעין העצים, ובו בקרין מומות. שלא היו עצים מולעין, וכל עץ שנמצא על תולעת, פסול מעל גב מומות. (ג) צפונית מערבית, היא היתה לשכת מצרעים, ששם המצרעין טובלין כדי